

Voormalige spits bij Royal Antwerp FC László Fazekas rd bij de aanvang van de match omhuld door een rood-wit deken 'zijn' veld opgereden. © BELGA

+ In het spoor van zieke Antwerp-legende Fazekas bij laatste bezoek aan zijn Bosuil: "Ik zou willen dat ik kon meedoen"

ANTWERPEN Nog een allerlaatste keer naar een wedstrijd van voetbalclub Antwerp, voor zijn door ALS versleten lichaam dat niet meer toelaat. Dat was de wens van oud-speler alias cultheld László Fazekas. Dinsdagavond was hij in het Bosuilstadion voor de bekerwedstrijd tegen La Louvière.

13 januari 2026 om 22:00

ADVERTENTIE

20.30 uur. László Fazekas (78) wordt in een rolstoel de vijfde verdieping van de majestatische hoofdtribune binnengereden. Een rood-wit deken zorgvuldig over zichzelf gedrapeerd. Enkele minuten eerder heeft hij beneden aan de zijlijn de fans gegroet. Zijn voornaam werd gescandeerd en ze bedankten hem met een applaus dat ze tot in Merksem gehoord hebben. "Ik was aangenaam verrast", zegt László Fazekas. "Ik dacht wel dat er iets zou volgen, maar ik had niet verwacht dat ik zo'n mooi ontvangst zou krijgen."

LEES OOK.**Ernstig zieke László Fazekas eregast op Bosuil tijdens bekermatch Antwerp-La Louvière**

Fazekas vertelt het stil en met moeite. Praten lukt alleen nog met tussenpauzes. Zelfstandig bewegen eigenlijk niet meer. Hij slaagt er zelfs niet in om nog een schoen aan te trekken. Wat een verschil met de jaren 80, toen de uit Boedapest afkomstige Hongaar neerstreek op de Bosuil en vier jaar lang furore maakte. Fazekas was een balvirtuoos, leek soms te zweven over het veld, en wordt vandaag nog altijd bij de strafste spelers van het Antwerp-heir gerekend. Eric Gerets, nog zo'n cultheld van de Belgische voetbalvelden, noemde hem de beste aanvaller tegen wie hij ooit gespeeld had.

Fazekas was een balvirtuoos, leek soms te zweven over het veld, en wordt vandaag nog altijd bij de strafste spelers van het Antwerp-heir gerekend. © BELGA

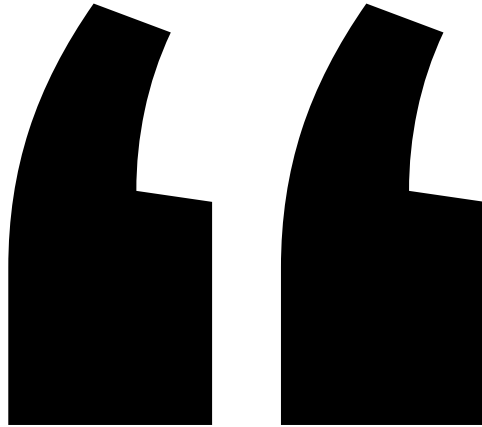
Progressieve zenuwziekte

De schuldige die Fazekas zo onherkenbaar gemaakt heeft, heet ALS. Dat staat voor Amyotrofe Laterale Sclerose en is een progressieve zenuwziekte die spierverswakking en uiteindelijk ook verlamming veroorzaakt. Fazekas kreeg de ziekte vier jaar geleden en vecht sindsdien een even harde als ongelijke strijd uit. Omdat ook de ademhalingspierspiers gaandeweg aangetast worden, leidt de ziekte onvermijdelijk tot de dood.

"Ik heb dit niet verdiend", fluistert Fazekas. "Ik kan niet staan. Ik kan niet wandelen. Ik ben vastgenageld aan mijn rolstoel." Volgens Eva, een van zijn twee dochters die hem samen met twee Antwerpsupporters van woonplaats Brasschaat naar het Bosuilstadion gereden hebben, is dit hoogstwaarschijnlijk de laatste wedstrijd die hij live kan volgen.

FVier jaar geleden werd bij László Fazekas de spierziekte ALS vastgesteld. © BELGA

“Ik heb dit niet verdiend. Ik kan niet staan. Ik kan niet wandelen. Ik ben vastgenageld aan mijn rolstoel”

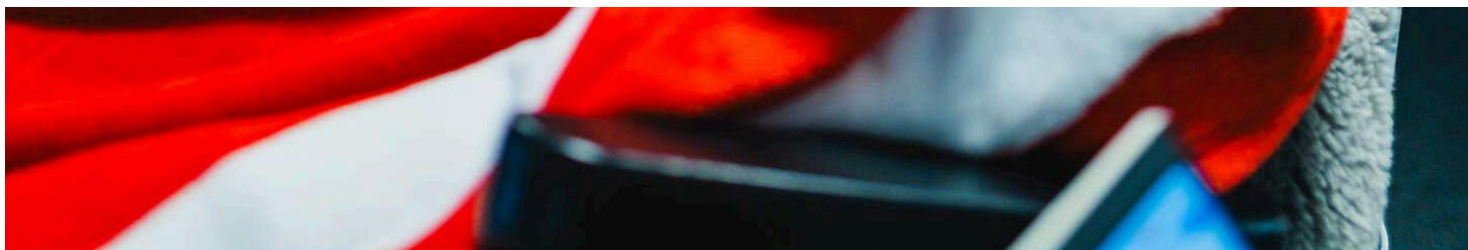
László Fazekas

Icoon van Royal Antwerp FC

Die niet te ontvluchten eindigheid is de reden waarom een van de beste voetballers van Antwerp ooit vandaag nog een laatste keer naar het gras van de Bosuil kijkt. Een laatste adieu in het gezelschap van naasten ook. Naast Eva is Caroline aanwezig, zijn jongste dochter die 12 jaar een abonnement gehad heeft, en Angelina, zijn kleindochter. Voor haar is het de eerste keer in het Bosuilstadion. De plaats waar haar grootvader zich in de geschiedenis heeft gevoetbald.

Van droefenis evenwel geen sprake. Zeker niet als Antwerp al na 12 minuten op voorsprong komt. Fazekas lacht en fluistert: “Ik heb twee minuten geleden nog tegen Eva gezegd dat Antwerp de betere ploeg is. Ik voelde dat er een goal zat aan te komen.” Fazekas is ook coach geweest van Antwerp. Toen hij in 1996 een pijnlijke thuisnederlaag oliep in de beker tegen Cercle Brugge, bood hij zelf zijn ontslag aan en weigerde hij de ontslagpremie.

Zijn liefde voor de club is op elk moment zichtbaar. © Robin Fasseur

Het zegt veel over de minzame en bescheiden man die Fazekas ook geweest is. "Och, de mensen overdrijven soms", fluistert hij als we de anekdote van Gerets bovenhalen. "Eric was ook een heel goeie verdediger." Zijn dochters lachen: ook zij weten als geen ander dat hun vader altijd eenvoudig is gebleven.

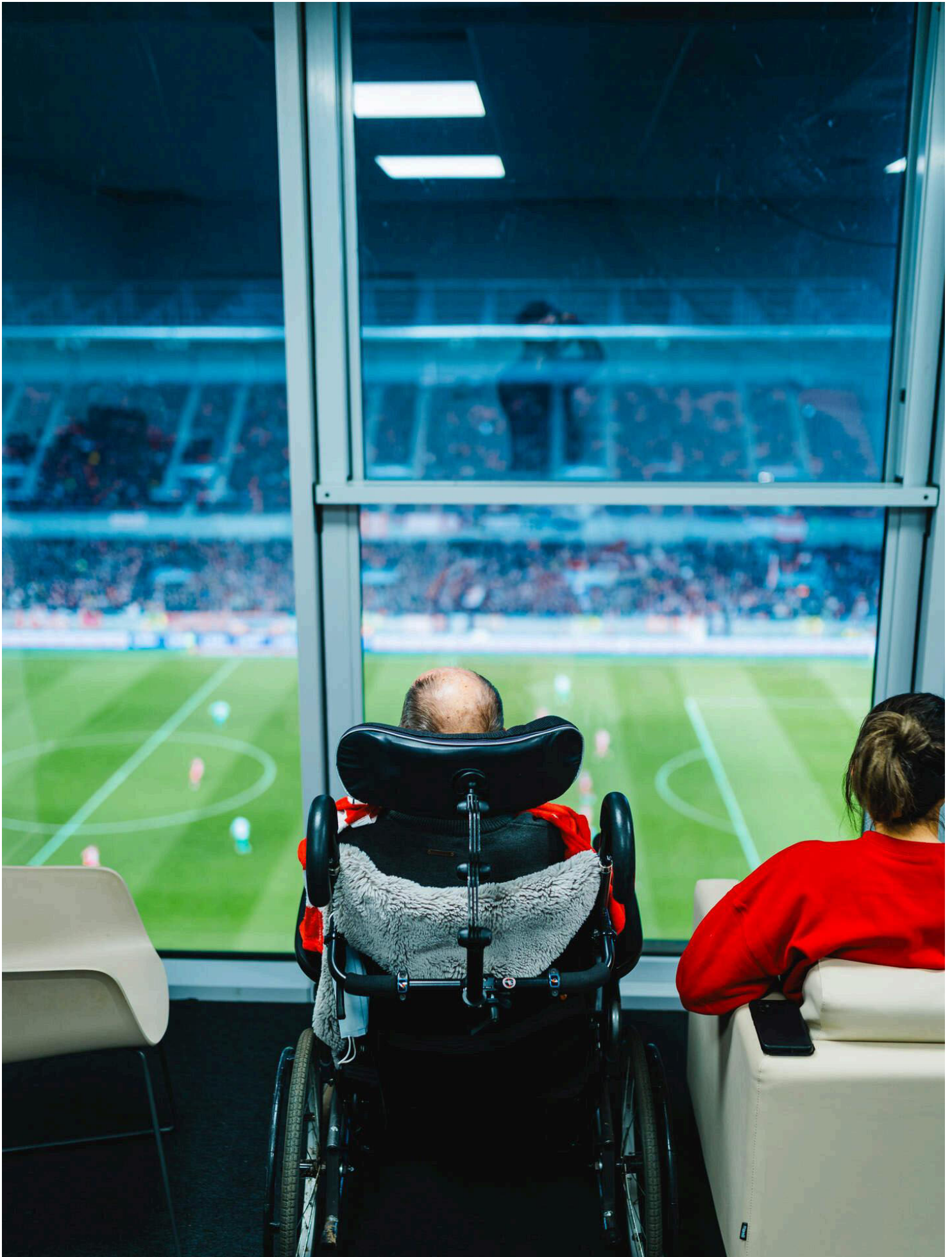
LEES OOK.

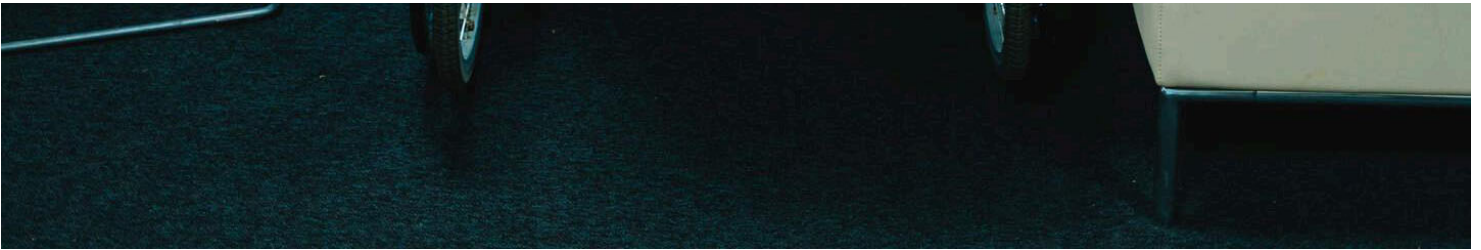
Antwerp-legende László Fazekas doorbreekt stilte over zijn strijd tegen ALS: "Ik kan niets meer alleen"

Arendsogen

En soms wordt het ludiek. Als hij in het Hongaars begint te praten. Dan grappen zijn dochters dat ze aan het roddelen zijn. Fazekas glimlacht. Zijn arendsogen gefocust op het veld. Het verstand is er nog, de luciditeit ook. Alleen het lichaam wil niet meer mee. "Goeie ploeg, La Louvière", zegt hij. "Niet onderschatten. Ik wou dat ik kon meedoen."

De blik van Fazekas laat de bal niet los. © Robin Fasseur

Voor Fazekas brult de luidruchtige muur die de nieuwe tribune 2 geworden is. Eigenlijk nog maar net afgewerkt. Alsof het zo moest zijn. Vier jaar lang heeft hij voor de oude tribune 2 gedraafd. Hoe ongepast zou het zijn als daar vandaag nog een lege en vermolmd tribune zou gestaan hebben.

"Antwerp zal voor mij altijd een heel aparte plaats in mijn hart hebben", zegt Fazekas. "Wat ik hier allemaal meegemaakt heb, lijkt soms niet echt gebeurd. Ik herinner me wedstrijden tegen Anderlecht, Club Brugge, Standard. Vandaag lijkt het alsof ze een verre droom zijn geweest."

"Wil je de fans zeggen dat ze bedankt zijn. Ze zijn de meest passionele die ik meegemaakt heb. Zonder hen was ik nooit zover geraakt"

László Fazekas
Icoon van Royal Antwerp FC

21.15 uur. Rust. Oorspronkelijk was het plan om maar één helft te kijken. De toestand van Fazekas laat het nu eenmaal niet toe. Maar hij gebaart dat het nog kan. Dat zijn geest sterker is dan het lichaam. Onderweg naar de toiletten herkent hij Fons Van de Berckt, het manusje-van-alles van Antwerp dat er ook al rondliep toen hij er was.

En Fazekas snijdt de tweede helft aan, vraagt nog een halve smoutebol en kijkt tot diep in de tweede helft. De kracht van het Bosuilstadion. De kracht van de aanvaller die hij vier jaar lang geweest is. Dan verdwijnt László Arpad Fazekas de eeuwigheid in. Verslagen door die ene tegenstander die hij niet kreeg gepasseerd. Maar vechtend tot het eind. "Wil je de fans zeggen dat ze bedankt zijn", fluistert hij. "Ze zijn de meest passionele die ik meegemaakt heb. Zonder hen was ik nooit zover geraakt."